

(CD-76) 3 – ખુદાઈ મંત્રને પઢતાં, મળ્યો છે

ખુદાઈ મંત્રને પઢતાં, મળ્યો છે હાથ મૂળ મુદ્દો;
સમૂળે સંશયો ટળતાં, ખુદાથી હું નથી જુદો.

ખુદાને ફેઢવા પૂર્વે, કીધેલાં બિરહે રૂદન;
મળ્યાં ત્યારે જ હસિયો છું, દિલે રોશન હું ખુશ વદન,
પવિત્રાત્મા પરમ આતશ, અવિનાશી ધવલ નવજોત;
અગિયારી મનુષ કાયા, વિનાશી રૂપલાં પરપોટ.

સ્વરૂપ જ્યોતિ સ્વ-રૂશનાઈ, દરઅસલ જ્ઞાન ખ્યાલામાં;
અખંડી જ્યોત પવિત્રાઈ, પ્રગટ છે 'દાદ' ખ્યારામાં.

ખુદાઈ માર્ગનાં ચીંધક, ગુરૂ આચાર્યો નાખુદા;
ખુદાઈ ખ્યાલનું દર્શન, જે સમજે તે જ ખુદ ખુદા.

ઘડૂલામાં ભરી પાણી, પકડવું, ચાંદનું પ્રતિબિંબ;
જગત આભાસી માયા છે, સુખો-દુઃખ માન્યતા પ્રતિષ્ઠિત.

પ્રતિષ્ઠિત દેહની ચાલક, ખુદાઈ રોશની જ આત્મા;
નિજાત્મી પૂર્ણ અનુભૂતિ, વો ખુદ હી હો ગયે ખુદા.

ખુદાને ખોજે તે ખોજા, ખુદા છું સમજે શુદ્ધાત્મા;
પરમ જ્યોતિ સ્વરૂપેશ્વર, ખુદેશ્વર પ્રગટ પરમાત્મા.

નમાઝો-બંદગી ફળતાં, જગતમાં શાંતિ આવે છે;
સ્વયંની ખોજ તે ફળતાં, ખુદાઈ ખુદ પ્રકાશે છે.

ગઝલમાં શેર અંતિમે, 'દુબારા' સ્વર ધ્વનિ ઊઠે;
ખુદાની મૂર્તિ સામીપ્યે જગત મહેફિલ નિસ્પંદે. -- ખુદાઈ મંત્રને

